15. Co se slovy všechno poví

Věra Nováková se od roku 1958 příležitostně živila ilustrováním knih. První zakázkou byla kniha Olgy Scheinpflugové *Pepíkovy prázdniny*. V roce 1961 následovala *Freska* Magdy Szabó, v roce 1962 pak vzpomínková kniha *Moji milí bratři* Heleny Palivcové-Čapkové, kterou spolu ilustrovali manželé Brázdovi, podobně jako se společně podíleli na hravé knížce *Co se slovy všechno poví* Josefa Hiršala a Bohumily Grögerové z roku 1964.

Útlá knížečka experimentální poezie pro děti, jejíž první vydání je dnes ceněným sběratelským artiklem, se Věře stala hlavním impulzem k jejím písmenovým obrazům. Umělkyně díky ní přemýšlela o písmenech a možných významech jejich tvarů, přemýšlela o symbolické hodnotě hromadění konkrétních hlásek v jednom slově nebo slovech po sobě jdoucích, tedy vlastně o významu aliterace.